

ПОЕЗИЈАСРБ

Удружење песника Србије

Удружење песника Србије-ПоезијаСРБ
Крушевац, Цара Лазара 142
20.10.2020. године, Крушевац

www.poezija.rs ; поезија.срб
Мејл: pesnik@poezija.rs
Тел: 064 3970375

**Недељник НИН
Цетињака 1**

ЗА НИН-ову НАГРАДУ

11000 Београд

Предмет: Учешће на конкурс за НИН-ову НАГРАДУ

Поштовани,

Предлажемо за **НИН-ову НАГРАДУ** за 2020. годину роман "КАФАНСКИ ДРУГОВИ" аутора Боривоја Боре Видојковића, из ЋИЋЕВЦА, који је објавило Удружење песника Србије – ПоезијаСРБ из Крушевца.

Образложење:

Удружење песника Србије – ПоезијаСРБ са седиштем у Крушевцу је у 2020. години објавило роман "КАФАНСКИ ДРУГОВИ" Боривоја Боре Видојковића, који, по нама, због своје оригиналности и лепршавости стила писања, као и теме коју обрађује, заслужује да буде проглашен за роман године.

Овај роман је опис једног времена у коме нисмо знали за санкције, за мржњу, када смо размишљали о другарству, пријатељству, како да један другоме помогнемо, да свима буде боље. Није се много имало, али то што се имало било је довољно да другарски поделимо на једнаке делове да има за све подједнако. То мало било нам је довољно за срећно детињство, школовање и дружење. Можда је било манипулација, крађа, проневера, али су такве појаве оштро санкционисане и ретко се ко на такав корак одлучивао.

Јунаци у роману "Кафански другови" су заиста другови у правом смислу те речи. Знали су да озбиљно раде свој посао, али су и одвајали време за шалу, одмор и оно право другарство. Помагали су један другог, водили рачуна о имовини која им је била поверена иако је то било врло тешко, али су у томе успевали.

И поред друштвених обавеза, које нису биле мале налазили су време и за спортске активности које су им биле најлепше споредне ствари на свету. Неговали су такмичарски дух и усмеравали млађе генерације на витешко надметање и развијали спортски дух у њима. Сматрали су да је то добар начин да од младих људи постану исправни и поштени грађани, корисни чланови друштва. Њихове кафанске шале и препуцавања су само биле вентил за опуштање И скупљање енергије за партијски и друштвени рад. Сматрамо да то време не треба заборавити и добро је приказати га, онакво какво је уистину било, за млађа поколења.

ИЗВОДИ ИЗ РЕЦЕНЗИЈА ЗА РОМАН

„Лагано, један по један, улазили су у аутобус и заузимали места. Као да су сви унапред знали распоред својих седишта“.

Овим реченицама књижевник Боривоје Бора Видојковић започиње свој други роман „Кафански другови“, као дневник успомена, догађаја и доживљај младости, сазревања животних вредности, које не дотичу материјалне ствари, већ зрење духа, чулно сећање богатог животног искуства, даром, који је пре свега урођена способност да овлада књижевним језиком не заборављајући, и чврсто се држећи оног нашег топлог и нежног, специфичног, завичајног моравског говора.

И без обзира што се не издваја од многих традиционалних приповедача, његов дар са финесама је очигледан манир у нагласку, о времену и атмосфери коју описује, па његову написану прозу издваја и чини посебном и достојном пажњом читалаца, јер је прича романа дубоко животна, искрена и проживљена као посебан и јединствен тренутак сећања.

Његов начин приповедања је врста уметности, која оплемењује и јасно исписује време збивања, да оцртава описним сликама и оставља целокупни садржај дешавања, јер од почетка, до краја романа, он је одан, пре свега самом себи, и ликовима, и ту оданост лако преноси на читаоца, јер сви ти догађаји приказују све боје живота, из различитих углова, све заблуде, расположења, нарави, ситне свађе, досетке, преваре и шале, правде и неправде, срећне заједничке тренутке, где зрачи оптимизам, а пре свега оно право и нераскидиво трајно другарство, које се прелива уз кафански дим, спаја и снажи људе, а које се дешава наравно уз народну песму која носи тугу, и уједно лечи и усрећује, у кафанама многих поморавских варошица.

Борисав Бора Благојевић

Ако нисте осетили шмек кафанског дима и седења са друштвом у његовој сенци, право је време да га осетите како лебди у ваздуху и увлачи вам се у одело и под кожу, бар кроз причу Боривоја Боре Видојковића у овом роману „КАФАНСКИ ДРУГОВИ“. Јер кад све прође, остаје та прича из младости, остаје та чежња за младошћу, остаје жал што се преживљено не понавља.

Све то и много више ухватио је Бора у свом роману „КАФАНСКИ ДРУГОВИ“. Ухватио је онај другарски, шаљив дијалог другара, нимало заједљив, али прекоран кад треба, кад се нешто погрешило у процени, па сад треба да се исправи. Бора пише са пуно, само њему видљивих детаља, као да му је Стеван Сремац чича, па је од њега наследио приповедачки дар.

И није важно како се прича завршила, код Боре се прича и не завршава, (за разлику од живота који је коначан) и наставиће се у истом ритму, првом згодном приликом, баш тамо где је срећни завршетак у овој причи...

И да закључим, Бора је увек био прецизан и темиљит: И док је као банкар у

Ћићеваћкој експозитури Крушевачке ЈУГОБАНКЕ грађанима давао кредите; и (поготово) док је као књижевник писао своје романе „Где си бре Станимире“ и „Кафански другови“, а нарочито је експлозиван и сажет, а пун набоја у својој поезији и својим кратким хумористичким причама.

Бора је посебно смирен и сталожен био док је стварао и створио најпоетскију књижевну манифестацију у Централној Србији „ДУША ТРОМОРАВЉА“, сарађујући том приликом са Удружењем песника Србије – ПоезијаСРБ из Крушевца и КК „Душан Матић“ из Ћуприје. Мишљења сам да ће та најпоетскија манифестације трајати дуго, све док песници песме искре...

Почетком јуна 2020. године
Љубодраг Обрадовић

Ето, то је наш предлог. Знамо да ће бити безброј других предлога и да Вам задатак неће бити лак! Али руку на срце и награду доделите по савести...

Напомињемо да је Удружење песника Србије – ПоезијаСРБ из Крушевца из године у годину један од најзначајнијих издавача у Расинском округу, како по броју издатих наслова, тако и по квалитету објављеног.

Срдачан поздрав!

Крушевац,
20.10.2018. године

Председник Управног Одбора
Удружења песника Србије -ПоезијаСРБ

Љубодраг Обрадовић

